

bestrides, at noget saadant finder Sted. Jeg maa derfor bede det ærede Medlem om ikke blot i al Almindelighed at fremsætte en saadan Sigtelse for løsagtig Behandling af andre Folks Papirer. Hvis det ærede Medlem har positive Forhold at rejse Klage over, maa jeg foretrække, at det ærede Medlem kommer frem med dem i Stedet for at fremsætte en Sigtelse i Almindelighed, hvad det unægtelig var.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Bankrenten i Sønderjylland. Det vil ikke være ubekendt for det ærede Medlem, at selv om dette Spørgsmaal maaske er af ganske særlig Betydning for Sønderjyllands Vedkommende, er det ogsaa blevet fremhævet fra mange Hold her i Landet, at der trænges til en Løsning i en anden Retning, end det hidtil er sket ved det private Initiativ. Der har været Bestræbelser fremme for at fjerne den Konkurrence mellem Banker og Sparekasser, der stærkt har bidraget til at opretholde den høje Rentefod for Indlaan med deraf følgende høje Rente for Udlaan, og disse Bestræbelser fortsættes, som jeg vist allerede een Gang har haft Lejlighed til at oplyse om. Jeg kan i og for sig beklage, at der ikke paa anden og lettere Maade kan træffes Dispositioner, der stemmer med Befolkningens Interesse paa et saa vigtigt Omraade. Der er ikke hidtil blevet Enighed om saadanne Forslag, som har været fremme om Fastsættelse af en bestemt i hvert Fald Maksimalrente for Pengeinstitutternes Vedkommende. Men jeg ser jo godt, at Situationen, som den nu har artet sig, i høj Grad underbygger det Krav, som i sin Tid har været fremme fra mit Partis Side.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen beskæftigede sig ogsaa med Embedsstillinger og fremsatte et Ønske om, at man skulde indskrænke Antallet af de øverste Embedsmænd for derved at give dem, der blev tilbage, saa meget mere at bestille og derigennem hindre dem i at være Indehavere af mange Hverv, og det ærede Medlem tilføjede, at saa maatte der formentlig ogsaa følge en Forhøjelse af Lønnen. Ja, jeg vil indrømme, at dette er et Spørgsmaal, som særdeles vel egner sig til Drøftelse. Det er dog ikke almindeligt, at man fra Venstres Side i denne Tid hører Tale om Forhøjelse, men jeg kan jo ikke have noget imod, at ogsaa denne Sag drages ind under de videre Overvejelser, og det er for mig aldeles ikke utiltalende at høre Tale om, at man skulde sikre Statsemployeernes saaledes, at de ikke behøvede at søge ud i andre Virksomheder. Det vilde imidlertid være af

en vis Værdi, hvis det ærede Medlem vilde anvise, hvad det er for Stillinger, han særlig tænker paa, om det er Stillinger i Centraladministrationen eller Stillinger ude i Landet. Det vilde ikke være unyttigt at have et Fingerpeg i saa Henseende, hvis det ærede Medlem nærmere har sat sig ind i det Emne, han her berørte. Men i øvrigt er det vel en Sag, som vanskeligt lader sig løse saa isoleret, som det ærede Medlem syntes at mene. Det forekommer mig, at det er naturligt, at dette og lignende Spørgsmaal tages op, naar vi faar en almindelig Forhandling om Tjenestemandsløven, og det kan vel ikke ligge ude i den allerfjerneste Fremtid, at en saadan Forhandling maa optages.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har i sin Tale paa ny fremhævet det mindre gode Forløb, som Finanslovdebatterne i deres nuværende Form har, og har atter slaet til Lyd for Tanken om en Deling af disse Debatter, endog en Deling, der gik til at tage en Separatforhandling om hvert enkelt Budget. Jeg erkender, at denne Tanke ogsaa har min fulde Sympati, hvad jeg jo viste i forrige Rigsdagssamling, da vi søgte at vinde Partiernes Tilslutning til en Deling, et første Skridt i den Retning, hvilket som bekendt mislykkedes. Saa vidt jeg har forstaaet denne Sag, maa en saadan Deling af Finanslovdebatten i større eller mindre Grad ske ved Ændringer i Tingets Forretningsorden, og jeg vilde meget gerne stemme for saadanne Ændringer og vil ogsaa gerne foranledige, at Spørgsmaalet drøftes videre indenfor mit Parti, men henstiller, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Pürschel, som altsaa interesserer sig derfor, rejser Sagen. Hans Parti har jo ogsaa et Medlem i Præsidiet og har altsaa den lettest mulige Adgang til at faa Sagen taget op til Drøftelse paa rette Sted.

Flere ærede Talere har beskæftiget sig med Erhvervskrisen og mere eller mindre i hvert Fald med Forslag til Imødegaaelse deraf. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed indlade mig synderligt paa dette Spørgsmaal. Vi har jo haft en selvstændig Behandling af Erhvervskrisen, foranlediget ved det Forslag om Støtte til Erhvervene, som er fremsat, og denne Sag er nu i et Udvalg, hvorfra vi formentlig om faa Dage kan vente Betænkning. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gjorde en Bemærkning om, at det vigtigste var Billiggørelse af Produktionen, og denne Billiggørelse skulde ske ved Nedsættelse af Takster, Skatter og Afgifter, og han føjede saa til — hvilket findes paa Sp. 95—96 — nogle Bemærkninger, hvis Berettigelse jeg ikke rigtig